

Іудейскы-тѣ съборища, прочитахъ еднѣ главѣ и послѣ отъ неѣхъ проповѣдвахъ. Тогава нѣмаше още печатаны книги, нѣ правяхъ рѣкописи отъ Апостолскы-тѣ посланія и минавахъ гы между Христіаны-тѣ.

Посланіе-то къ Колоссяномъ за примѣръ да кажемъ, бѣше проведено даже въ Лаодикиѣхъ (Кол. 4: 16) и кога-то всичкы-тѣ книги на Новый Заветъ за пръвѣ пѣтъ ся появихъ прѣписаны въ еднѣхъ книгѣхъ, тогава нито единъ отъ Апостоли-тѣ не е былъ вече живъ.

До гдѣ-то Апостоли-тѣ бѣхъ на земѣхъ-тѣ тѣ ся наслаждавахъ съ пълно то довѣріе и уваженіе между Христіаны-тѣ и всички-тѣ съмнителни въпроси имъ ся прѣдложихъ за рѣшаваніе; тѣй напр. кога-то ся пыташе, дали христіяни-тѣ отъ язычници-тѣ сѣ задлъжени — да ся обрѣзуютъ, и да вардятъ Іудейскы-тѣ обычяи, проводихъ къмто Апостоли-тѣ въ Іерусалимъ да гы пытать, а тѣ отговорихъ: Не. За разлычны-тѣ черковны длѣжности и чинове въ онова врѣме не знаяхъ още нищо, нѣ освѣнъ Апостоли-тѣ имаше и *Діакони* (помощници) отъ женскый и мѣжскый полъ, кои-то наглѣдвахъ болны-тѣ и раздавахъ мылостыни; и *Евангелисти* кои-то ходяхъ отъ мѣсто до мѣсто да проповѣдватъ Евангеліе-то, да основавать новы църквы и да посѣщавать основанны-тѣ. Освѣнъ тѣхъ имаше още *Пастыри* и *Учители* кои-то прѣбждвахъ въ едно мѣсто проповѣдвахъ и наглѣдвахъ паство-то си.